

PREOȚI ORTODOCȘI CĂRĂȘENI ÎN ÎNCHISORILE COMUNISTE

Preot dr. Constantin Cilibia

ORTHODOX PRIESTS FROM CARAS-SEVERIN COUNTY IN COMMUNIST PRISONS

Abstract: The coming to power of communism, after World War 2, meant, for the Romanian Orthodox Church and its servants, a true nightmare. Almost half a century went by since they died or disappeared in communist prisons. Many of them were secretly buried in tombs unfamiliar to anyone, in common burial grounds, without any crosses present. Throughout the ordeal they were about to suffer, they were mocked and humiliated to the point of dehumanization, forced to eat with just a single spoon, subjected to other hardships, all for the purpose of denigrating the ancient Church and its servants. Due to the inhuman conditions they were subjected to, the tens of Church servants died after being liberated due to the suffering endured in prison and following the tortures they were subjected to.

Keywords: county, prisons, communist, disappeared

Venirea comunismului la putere după cel de-al doilea război mondial a însemnat pentru Biserica Ortodoxă Română și pentru slujitorii ei un adevărat calvar. A trecut aproape o jumătate de secol de când aceștia au murit sau au dispărut în închisorile comuniste. Mulți dintre ei au fost îngropați în mare taină în morminte neștiute de nimeni, în gropi comune, fără cruce la căpătâi. La nivelul Patriarhiei Române, documentele de arhivă ale timpului amintesc de moartea a peste 150 de preoți ortodocși în lagărele și închisorile comuniste, dar cu siguranță că numărul lor este cu mult mai mare. În calvarul prin care aveau să treacă aceștia au fost batjocoriți și umiliți până la dezumanizare, siliți să mănânce cu o singură lingură, supuși și la alte cazne cu scopul de a defăima Biserica străbună și pe slujitorii ei. Datorită condițiilor inumane la care au fost supuși, zecile de slujitori ai Bisericii, au murit după eliberare din cauza suferințelor dobândite în închisoare, ca urmare a regimului torționar la care au fost supuși.

Odată cu izbucnirea primului război mondial, datorită poziției lor față de autoritățile maghiare, preoții Episcopiei Caransebeșului au avut mult de suferit¹ și îndurat, rigorile regimului autoritar maghiar de la Budapesta. Cei mai mulți au fost deținuți, umiliți și întemnițați în închisoarea cea nouă din Caransebeș. Pe lângă multele nume cunoscute, în conștiința credincioșilor Protopopiatului Mehadia-Orșova, memorabile au rămas faptele preoților: Iosif Delaglob, Constantin Dure, Mihai Costescu (nepotul de soră a episcopului Bădescu) Coriolan Buracu, Alexandru Miloșescu ș.a.. Dintre fețele bisericești care au avut curajul să înfrunte și să bată la ușile temniței din Caransebeș au fost: protosincelul Iosif Traian Bădescu și dr. Cornel Cornean. Memorabilă a rămas în conștiința credincioșilor bănățeni, poezia închinată de preotul Iosif Delaglob, viitorului episcop Iosif Traian Bădescu cu ocazia vizitei sale la închisoare².

Ierarhi, preoți, diaconi, călugări, călugărițe, absolvenți ai Facultății de Teologie, studenți, simpli credincioși au fost maltratați, supuși unor regimuri de exterminare, umiliți, batjocoriți. Nu în ultimul rând, de același tratament nedrept au avut parte și familiile lor, precum și numeroși credincioși, care au apărât dreapta credință cu ani grei de închisoare, uneori chiar cu prețul vieții. Astfel, în anul 1952, și chiar mai înainte, sute de preoți au fost ridicați de la casele lor și condamnați fără nicio vină la ani grei de închisoare, fără a mai fi judecați. Mulți dintre aceștia s-au ales cu destrămarea familiilor, confiscarea averii, copiii lor fiind alungați din licee și facultăți, rămași pe drumuri, fără niciun viitor.

Biserica din Banat, pe lângă ierarhii ei, cunoaște numeroase nume de preoți și diacon, la care adăugăm pe cei ce au rămas anonimi, acuzați pe nedrept de adepți ai regimului comunist instalat la putere. Comuniștii au făcut tot ce au putut pentru a distruge Biserica și pe slujitorii ei. La eliberarea lor din închisorile comuniste, aceștia nu aveau voie să povestească cele petrecute acolo, fiind urmăriți în continuare de organele de represiune.

A căzut victimă Vasile Lăzărescu, Mitropolitul Banatului, datorită atitudinii sale potrivnice față de autoritățile comuniste, care doreau să elimine credința ortodoxă din viața comunității. Pentru nesupunere a fost silit să se retragă la 18 decembrie 1961, stabilindu-i-se domiciliul obligatoriu la Mănăstirea Cernica, unde a și murit.

Episcopul Caransebeșului Veniamin Nistor, născut la 10 februarie 1886 în localitatea Araci din Județul Covasna, ajunge în fruntea Episcopiei Caransebeșului în ziua de 8 iunie 1941. În luna februarie 1949, odată cu instaurarea regimului comunist ateu, este scos din scaun, iar Episcopia Caransebeșului desființată. Umilit și izolat, urmărit de securitate, a trecut la cele veșnice în

¹ Pr. Dr. Constantin Cilibia, *Biserica și societatea bănățeană în timpul Episcopului Iosif Traian Bădescu (1920-1933)*, Ed. Diecezană, Caransebeș 2012, p. 333.

² *Ibidem*

ziua de 5 februarie 1963 și a fost înmormântat la Mănăstirea Sfântul Ioan Botezătorul din Alba Iulia.

Dintre preoții care au avut de suferit de pe urma prigoanei comuniste amintim pe următorii, deși numărul lor este cu mult mai mare.

Preotul Andrei Adam s-a născut în ziua de 21 august 1920, în localitatea Zervești³ din Județul Caraș-Severin. A avut de suferit două condamnări, prima în anul 1948, iar a doua în 1953. A fost maltratată de un grup de angajați ai Siguranței de la Lugoj, în frunte cu chestorul Kling Zoltan, supus la numeroase bătăi până-și pierdea cunoștința. A primit șapte ani de închisoare, fiind întemnițat mai întâi la Timișoara, de acolo mutat la Aiud, Ocnele Mari, Jilava, apoi la mina de plumb de la Cavnic. A fost eliberat în luna septembrie 1953, numit preot în Sălbăgel, lângă Lugoj în august 1958; din octombrie 1963 se transferă la parohia Bucoșnița, iar din 1972 revine în parohia natală Zervești până în anul 1994, când se pensionează. A trecut la Domnul în ziua de 21 februarie 1998.

Preotul Anton Atnagea s-a născut în anul 1890, în Zorlențul Mare, Județul Caraș-Severin. După absolvirea Academiei Teologice din Caransebeș a fost numit preot în satul natal. A fost arestat în anul 1952 pentru *uneltire împotriva ordinii sociale* și închis la Gherla.

Preotul Balaban din Marga, Județul Caraș-Severin a fost deținut politic. La fel s-a întâmplat și cu preotul Pavel Bâlcă din Rugi, tot deținut politic.

Ieromonahul Alexandru Ieftimie Bilan, s-a născut la 2 aprilie 1932, în comuna Zapodeni, Județul Vaslui. În timpul stagiului militar, când avea 22 de ani a fost arestat pentru *uneltire contra ordinii sociale* de Tribunalul Militar din București la 5 ani de muncă silnică și 3 ani de degradare civică. A trecut prin închisorile Jilava, Aiud, Gherla, și Balta Brăilei și eliberat în luna ianuarie 1963. În momentul arestării era frate de mănăstire, după care timp de șase luni a fost reținut de securitatea din București. În ziua de 29 august 1973 a fost hirotonit ieromonah de Mitropolitul Nicolae Corneanu al Banatului, pentru Mănăstirea Călugăra, comuna Ciclova Montană, ajungând și stareț al acestei mănăstiri.

Preotul Pavel Bogoevici s-a născut în ziua de 1 noiembrie în anul 1912. După absolvirea Academiei Teologice din Caransebeș⁴ a fost numit preot în satul natal. Este arestat în anul 1950 și condamnat la 12 ani de închisoare corecțională. A cunoscut închisorile de la Aiud, Turda, Gherla și Canal. Închisoarea de la Aiud era cea mai înspăimântătoare, unde cei condamnați erau repartizați doi câte doi în celule. Acolo deținuți politici, printre care și

³ Pr. Cilibia Consantin, *Preoți ortodocși bănățeni în închisorile comuniste*, în Altarul Banatului, an XIV (LIII), nr. 1-3, ianuarie-martie, 2003, p. 81.

⁴ *Ibidem*,

personalul clerical era trimis la Zarcă⁵. Acest loc de detenție era cel mai cumplit, *era închisoarea din închisoare*, unde se aplicau cele mai aspre măsuri celor aflați în detenție. Pe acolo a trecut și părintele Arsenie Papacioc, urmat de părintele Sandu Tudor.

Preotul Pavel Bilcă, născut în Jdioara, Jud. Timiș l-a data de 23 august 1911, a slujit în Arhiepiscopia Timișoarei, fiind condamnat pentru *uneltire contra ordinii sociale* la 9 ani de închisoare. La eliberare a fost reîncadrat la parohia Goleț din Jud. Caraș Severin.

Preotul Nicolae Bojiu din Var a fost deținut politic.

Preotul Iosif Coriolan Buracu, născut în anul 1898 în comuna Prigor, preot în Mehadia, prima dată a fost condamnat de unguri pentru curajul său de a promova limba română în biserică și școală. A mai fost învinuit de autoritățile maghiare pentru lupta pe care o ducea de apărare a drepturilor românilor și de apartenența lor la patria mamă. De două ori a fost condamnat de comuniști între ani: 1948-1949 și între 1952-1953. A decedat în anul 1964, mormântul său aflându-se în satul natal, la Prigor.

Preotul Iosif Caiman s-a născut în ziua de 16 iunie 1906 în localitatea Bărbosu de lângă Reșița. După absolvirea Academiei Teologice din Caransebeș a fost numit preot în satul natal. A fost deportat în Bărgan, din luna iunie 1952 până aceeași lună a anului 1953, după care a revenit în parohia sa.

Preotul Valerian Ciobanu, de la schitul Muntele Mic, a fost arestat în luna ianuarie 1948, învinuit de sprijinul acordat partizanilor de pa Muntele Semenic.

Preotul Pavel Ciucur s-a născut la 30 august 1918, în localitatea Prilipeți. După absolvirea Academiei Teologice din Caransebeș a fost hirotonit preot pe seama parohiei Plugova. Bun conoscător al muzicii bisericești, s-a remarcat prin organizarea mai multor coruri parohiale, atât în comuna natală, dar și în alte locuri. Compozițiile sale muzicale au fost culese din lumea muzicală a Banatului, bine armonizate, coruri pe care le-a și dirijat. La Parohia Plugova a avut legături cu grupul de luptători anticomuniști din Munții Domașnei, care au fost prinși, condamnați la moarte, în frunte cu Spiru Blănaru. La fel s-a întâmplat și cu Gheorghe Cristescu⁶, alt luptător, cu care părintele Pavel Ciucur a avut legături, prins și el, apoi executat de securitatea din Timișoara. În dimineața zilei de 6 octombrie 1948, preotul Pavel Ciucur a fost chemat la Primăria din Plugova, arestat de maiorul Kling și dus la securitatea din Timișoara⁷, condusă de colonelul Moiş, anchetat și terorizat de către locotenentii Schnellbak și Bugarschy. După ancheta care a durat două săptămâni, a fost trimis la închisoarea Popa Șapcă din Caransebeș. După proces a fost transferat

⁵ Augustin Păunoiu, *Semeni cu Dumnezeu atunci când începi să ierți*, în ziarul Lumina, Nr. 162 (2863), An. V, sâmbătă 19 iulie 2014, p. 5.

⁶ *Date culese de la Părintele Pavel Ciucur de către autor, pe care l-am cunoscut în ultima parte a vieții sale. Deseori părintele venea în vizită la fiica sa Elisabeta, de la Băile Herculane.*

⁷ *Ibidem*,

la Aiud, unde a cunoscut infernul de acolo, a îndurat frigul, foamea, mizeria, dar și regimul de zarcă. Odată, pentru o simplă privire aruncată în sus în timpul plimbării prin curtea închisorii, a fost închis la *neagra*, stând multă vreme în întuneric, flămând și înfrigurat. După doi ani la Aiud, a fost trimis la Canal, la cărat de pământ cu roaba, iar ultimile patru luni le-a petrecut la construcția Hidrocentralei de la Bicaz, unde a lucrat la calea ferată. S-a rugat până în ultima clipă a existenței sale ca *Dumnezeu să primească jerfa vieții sale și a soției*⁸.

Preotul Ioan Craia s-a născut la 18 ianuarie 1907, în localitatea Bănia, Jud. Caraș Severin. La 14 aprilie 1952, este arestat și condamnat la cinci ani de închisoare. După eliberarea din închisoare a fost reîncadrat la parohia Liebling, protopopiatul Timișoara, apoi la Bozovici, până în anul 1978, când s-a pensionat. A trecut la Domnul în ziua praznicului Nașterii Domnului nostru Iisus Hristos din anul 1987.

Preotul Marcu Cuzmanovici s-a născut în ziua de 20 aprilie 1914, în localitatea Sichevița. A fost hirotonit preot în anul 1941; a funcționat la parohiile Moldova Nouă, Dalboșeț și Bucova până în anul 1959, când a fost arestat și condamnat la cinci ani de închisoare pentru uneltire împotriva ordinii sociale. La data de 1 septembrie 1964, a fost eliberat și a funcționat la parohiile Globurău și Comloșul Mare până în 1953, când s-a pensionat. În ziua de 10 iunie 1989 a trecut la Domnul.

Preotul Traian Dobromirescu s-a născut la data de 31 august 1913, în localitatea Dubova din Jud. Mehedinți. A fost hirotonit preot la Caransebeș în anul 1940, iar la 4 septembrie 1958 a fost arestat și judecat de Tribunalul Militar din Timișoara la opt ani de închisoare. A funcționat apoi ca preot la parohia Cornuțel, până în anul 1985, când s-a retras la pensie.

Preotul Alexandru Dorobanțu s-a născut în satul Petnic, Jud. Caraș Severin, în ziua de 10 aprilie 1916. În anul 1942 a fost hirotonit preot de episcopul Veniamin Nistor, care l-a numit preot în locul tatălui său, în comuna Topleț. În anul 1948 a fost ridicat de către un agent de securitate și dus la Penitenciarul din Lugoj, judecat și condamnat la opt ani de închisoare, acuzat de uneltire contra ordinii sociale de către Tribunalul Militar din Timișoara. După 11 luni a fost eliberat, dar ținut încă doi ani cu domiciliul obligatoriu într-o comună din Jud. Călărași. După cinci ani i s-a dat voie să se întoarcă acasă la Topleț, unde a funcționat până în anul 1982, când s-a pensionat la cerere. A stat arestat alături de preotul Coriolan Buracu și părintele Pavel Ciucur.

Preotul Iova Draghina din Mâtnicul Mare, protopopiatul Caransebeș, a fost condamnat la trei luni de închisoare de Tribunalul Militar din Timișoara pentru „propagandă politică și răspândirea de știri false”.

⁸ *Ibidem*,

Preotul Iosif Drăgoi (Delaglob) din Globurău, Jud. Caraș Severin a fost și el deținut politic.

Pr. Gheorghe Golopența s-a născut la 12 aprilie 1911, în familia unor agricultori din satul Pecinișca, suburbie a orașului-stațiune Băile Herculane, Jud. Caraș Severin. În anul 1922 după absolvirea școlii primare din satul Pecinișca, tânărul Golopența a urmat cursurile Liceului „Traian Doda”, și Academia Teologică, ambele în orașul Caransebeș. A fost hirotonit preot de Episcopul Vasile Lăzărescu al Caransebeșului pe seama Parohiei Dalci, de lângă Centrul eparhial, totodată a primit în administrare și Parohia Var. Sub imboldul atmosferei create de înmormântarea grandioasă a celor doi legionari decedați în războiul civil din Spania, din anul 1937, preotul Golopența începe să simpatizeze Mișcarea Legionară⁹.

Așa se face că în anul 1940 ajunge șef de cuib legionar în comunitatea pe care o păstorea. Totuși, după abuzurile legionarilor din toamna aceluiași an, preotul Golopența se detașează de această grupare politică. El chiar refuză să primească chemarea de a participa la rebeliunea legionară, din acest motiv este exclus din Mișcare¹⁰. Chiar dacă se separase de Mișcarea Legionară încă din timpul guvernării, în perioada următoare, preotul Golopența a fost urmărit permanent de către organele de ordine antonesciene. În anul 1945 la cererea sa, este transferat la Parohia Tufări-Coramnic¹¹. În anul 1946, devine membru al Frontului Plugarilor, doar cu numele, fără a milita politic. Pe baza unei liste întocmită de lucrători din Securitate, plecând de la evidențele fostelor organe *burgheze*, în care figura ca șef de cuib și chiar de sector legionar, în seara zilei de 18 iulie 1952 părintele Golopența a fost arestat și casa percheziționată. La anchetă nu i s-a găsit nici o vină, dar a fost trimis în ancheta Securității din Timișoara. În timpul anchetei care s-a desfășurat în luna octombrie 1952, Părintele Golopența și-a recunoscut învinuirile aduse.

La 1 septembrie 1952, soția sa, împreună cu numeroși credincioși din Tufări au înaintat un memoriu către Ministerul Afacerilor Interne¹² prin care arătau neimplicarea preotului Golopența în acțiunile politice desfășurate și cereau eliberarea lui. În rezoluția dată de ministrul Alexandru Drăghici, acesta cerea lui Alexandru Nicolschi, subdirector al Securității Poporului, trimiterea cazului spre analizare comisiei Ministrului Afacerilor Interne. La rândul său, Nicolschi a propus internarea preotului Golopența în detenție administrativă pentru 48 de luni. Ca urmare, preotul Golopența a cunoscut infernul închisorilor de la Timișoara în luna iulie 1952, Centrul de Triere din București în luna noiembrie

⁹ Adrian Nicolae Petcu, *Părintele Gheorghe Golopența sub persecuția comunistă*, în ziarul Lumina, Nr. 86 (3083), Anul VI, vineri 17 aprilie, 2015, p. 6.

¹⁰ *Ibidem*,

¹¹ *Aceste localități, azi numai există din cauza scufundării lor în apele Dunării cu ocazia lucrărilor de amenajare a lacului de acumulare „Porțile de Fier I”.*

¹² Adrian Nicolae Petcu, *op. cit.*

1952, apoi la Galați-august 1953, Lugoj-martie 1954. A fost eliberat la 15 iunie 1954 din Penitenciarul Lugoj. Pentru o vreme a fost reîncadrat la Parohia Mehadica de unde a ieșit la pensie. Firea sa firavă din naștere, la care s-au adăugat și multele suferințe dobândite în timpul detenției, au dus la decesul acestuia. A murit la scurt timp după pensionare. Își doarme somnul de veci în cimitirul parohial de la Pecinișca.

Preotul Sergiu Groapă din parohia Cornea, Jud. Caraș Severin, a fost și el deținut politic.

Preotul Alexandru Gruia, născut la 14 iulie 1910 în satul Ciuta, Jud. Caraș Severin, numit preot în parohia Heneacova, Jud. Timiș; a fost arestat la 29 septembrie 1959 de Tribunalul Militar din Timișoara pentru uneltire contra ordinii sociale și condamnat la cinci ani de închisoare. A fost închis la Aiud, iar după eliberare, în anul 1964, a fost reîncadrat la parohia Sânaandrei din Jud. Timiș, până în anul 1983 când s-a pensionat. La 7 octombrie 1986 a trecut la cele veșnice.

Preotul Petru Iana s-a născut la 1 octombrie 1903 în localitatea Var, hiro-tonit preot la parohia Curtea, protopopiatul Făget din Jud. Timiș, a fost arestat în ziua de 8 septembrie 1950, judecat și condamnat de Tribunalul Militar din Timișoara¹³ la nouă ani de închisoare, pentru acuza de uneltire contra ordinii sociale. A executat în întregime pedeapsa. A fost eliberat la 5 septembrie 1959, stabilindu-i-se domiciliul forțat în localitatea Viișoara din Jud. Călărași. A trecut la cele veșnice în ziua de 9 februarie 1993.

Preotul Ion Ilieșiu din Parohia Teregova, a murit în închisoare.

Preotul Ilie Imbrescu s-a născut la 26 aprilie 1909, în localitatea Dalboșeț, ajuns preot la Balcic apoi în București. A fost arestat în martie 1948, judecat și condamnat la zece ani grea și la 15 ani de muncă silnică. A murit la 19 noiembrie 1949 în închisoarea de la Aiud.

Preotul Gheorghe Ionescu, născut la 30 august 1899 la Verendin este unul dintre conducătorii mișcării de rezistență din Munții Banatului. A fost condamnat în anul 1952 la 25 de ani de muncă silnică.

Preotul Nicolae Jolonovschi, născut la 23 iunie 1911 în Basarabia, ajunge preot la Ciclova Română, deportat cu întreaga familie din anul 1951, până în luna octombrie 1955.

Preotul Ion Lupinea, născut la 7 iulie 1907 în localitatea Gruni, ajunge preot în satul natal, arestat în anul 1948 la trei ani de închisoare la Aiud, după care au urmat alți cinci ani cu domiciliul forțat.

Preotul Lazăr Magheți, născut la 23 noiembrie 1924 în Zorlențul Mare. A funcționat ca preot în parohiile Văliug, Zorlenicior, Glimboca. În anul 1959 este arestat și condamnat la 15 ani de închisoare. A fost eliberat la 1 august 1964 din penitenciarul Ostrov și reîncadrat în cler. A funcționat la parohiile

¹³ Pr. Cilibia Constantin, *op. cit.* p. 85.

Dezești, Cuptoare, Secu, Zorlențu Mare și Iablanița. S-a pensionat la 1 iulie 1986. A scris romanul *Căile Tainice*.

Preotul Aurel Mihailovici, născut la 21 mai 1908 în Sasca Română, ajunge preot în localitatea natală, a fost arestat de două ori, în 1952 și 1959, fiind condamnat la nouă ani de închisoare pentru *uneltire contra ordinii sociale*. După prima arestare a fost deportat în Bărăgan. A trecut la cele veșnice în ziua de 4 septembrie 1980.

Preotul Traian Ulpiu Nemoian s-a născut la 13 aprilie 1906 la Lăpușnicel, paroh în Petnic, Ohaba Mâtnic. A trecut prin temnițele comuniste.

Preotul Alexandru Nicolici, născut la 3 octombrie 1911 în localitatea Vălișoara. A funcționat ca preot în localitatea Teregova, arestat în anul 1949 la 15 ani de închisoare pentru *uneltire contra ordinii sociale*. A fost eliberat de la Gherla la 12 septembrie 1958, fixându-i-se domiciliu forțat în comuna Olaru din Jud. Călărași. Revine în anul 1964 la Parohia Teregova, unde s-a pensionat în anul 1975. A trecut la cele veșnice în ziua de 9 iulie 1987.

Preotul Luca Pavel din Glimboca a trecut și el prin temnițele comuniste.

Preotul Romulus Pop s-a născut la 17 aprilie 1907, în localitatea Banloc din Jud. Timiș. A funcționat ca preot la Foeni, Jud. Timiș, până la 10 martie 1957 când a fost judecat și arestat de Tribunalul Militar din Timișoara la zece ani de închisoare¹⁴. După eliberare a fost reîncadrat la Parohia Delinești apoi la Bogodint, Buchin, până în anul 1977 când s-a pensionat.

Preotul Iosif Rațec s-a născut la 11 aprilie 1910 la Mehadica, ajunge paroh pe rând la parohiile Botinești, Crușovăț și Mehadica unde a fost arestat pentru activitate legionară. A executat 12 ani de închisoare corecțională.

Preotul Nicolae Roman din Alibunar¹⁵, din Banatul sârbesc, a fost și el deținut politic.

Preotul Ioan Simu din Ticvaniul Mare, paroh la Câmpul lui Neag a fost arestat de două ori: 1948 și 1955. După eliberare a lucrat ca tâmplar și apoi îngrijitor de animale. În anul 1965, revine ca preot în parohia Monion. S-a pensionat în anul 1977.

Preotul Vasile Socineanțu din Sacu a fost și el deținut politic.

Preotul Dimitrie Stoichescu din Teregova, Jud. Caraș Severin, a fost și el deținut politic. În anul 1956 se afla în comuna Răchitoasa din Jud. Ialomița, cu domiciliul obligatoriu.

Preotul Isaia Suru s-a născut la 6 iunie 1907, în localitatea Duboz, Jud. Timiș, a funcționat ca profesor la Academia Teologică din Caransebeș, între anii 1932-1937. La 4 septembrie 1958 a fost arestat și condamnat la 8 ani de închisoare la Aiud pentru *uneltire împotriva ordinii sociale*. A fost eliberat în

¹⁴ Ibidem,

¹⁵ Localitate aflată în Banatul sârbesc, din Voivodina.

anul 1964 și reîncadrat la parohia Turnu Ruieni. S-a pensionat în anul 1970. Atrecut la Domnul în ziua de 5 februarie 1974.

Preotul Remus Suru din Buceșnița a fost deținut politic, iar preotul Toma Suru a trecut și el prin temnițele comuniste, ca și preotul Tiberiu Șuța din Lăpușnicul Mare.

Preotul Rusalim Trică s-a născut la 22 iunie 1891 în localitatea Petroșnița, a fost arestat și condamnat în anul 1950 la doi ani de închisoare corecțională pentru *uneltire împotriva ordinii sociale*. A executat pedeapsa la Canal.

Deși au trecut 28 de ani de la căderea comunismului în România, rănilile aduse Bisericii strămoșești nu s-au vindecat pe deplin. O tăcere inexplicabilă se păstrează cu privire la calvarul Bisericii Ortodoxe Române în general și Bisericii bănățene în special. Se cunoaște foarte puțin despre suferințele celor peste 1600 de preoți ortodocși, dintre care 100 aparțin Mitropoliei Banatului.

Articolul de față prezintă doar o mică parte din suferințele îndurate de preoții Episcopiei Caransebeșului întemnițați în închisorile comuniste; unii dintre ei au date sumare, urmând ca pe viitor, să apară mai multe dovezi cu privire la torturile la care au fost supuși.